

Beskyttelse, end de hidtil have havt, ville de have haade i Pose og i Sæf. Jeg tror, at Beskyttelsen gaar nærmest i de Industri-drivendes Sommer, og at det bliver den øvrige Befolkning, der kommer til at betale. Jeg vil nødig være med til en endnu højere Beskyttelse. Jeg kan ikke skjule for mig selv, at Landstinget har været temmelig villigt til at efterkomme de Forordninger, som være stillede til det fra Industridrivende og Handlende, og det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) har fuldstændig Ret, naar han udtaler, at de Industridrivende tale for deres egen Interesse. Det kan jeg meget godt forstaa. Jeg erindrer tydeligt, da jeg for endel Aar siden sad i Udvalget et Aar Vintre igennem, at vi havde maaste over et halvt Hundrede Andragender, og jeg kan forstikke det ærede Medlem for Københavns Amtss 1ste Valgkreds (Schou), at, dersom han gennemgaar disse Andragender, maa han indrømme, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds har Ret i, at hver af disse Industridrivende taler for sin egen Interesse, og man kunde let paa-vise, at flere af disse Andragender krydse hinanden. Vi kunne ogsaa i den nyere Tid give Exempler herpaa, saaledes Cementfabrikanterne og Cementhandlerne, ogsaa de krydse hinanden; men hvis det ærede Medlem vil kaste op i de mange Andragender, som bleve indgivne i 1872—73 og 1873—74, vil han se, at disse Andragender krydse hinanden. Overfor det ærede Medlem vil jeg bemærke, at, naar han henviser os til England med de store Forbrugsafgifter, skal jeg indrømme ham, at han har Ret; de ere store og lagte paa de enkelte Positioner. Men tager det ærede Medlem vort eget Statsregnskab, vil han se, at de ikke ere smaa her i Danmark. Han vil ogsaa her faae Forbrugsafgifter, som ramme pr. Hoved, til at løbe op til 46 pCt. af vores Skatter. (Schou ryster paa Hovedet.) Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg beder ham se efter i statistisk Tabelværk, han vil da se, at de umiddelbare Fortærningsgjenstande ere alene 18 Millioner det sidste Aar, og at de direkte Skatter kun ere 9 Millioner, og at endel af vore Stempelskatter og Sportler ramme pr. Hoved, enten man er rig eller fattig. Jeg tror derfor, det ærede Medlem ikke behøver at tage lange Støvler paa for at vade over til England for at vise os det. Dertil kommer, at i England have de en Indkomstskat, saaledes som de have i andre Lande, og for hvilken Smaaafolk ere fri. Saaledes have de i Tydskland den saakaldte Ciendomsstat, for hvilken de lavere Klasser ere fri, og som følge deraf er det berettiget, at man tager Mere

ved Forbrugsafgifterne, og man har f. Ex. i Tydskland villet gaa saa vidt at ville staffe de tre laveste Klasser fri, hvorved man ogsaa kommer langt højere op for dem, der skulle svare Skat. Det er ogsaa berettiget der at gaa en anden Vej. Det ærede Medlem mente, at, dersom vi ikke havde beskattet Befolkningen paa Kasse, havde vi ingen Jernbaner faaet bygget. En saadan Paastand kan let fremsættes, men bevise den kan det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem veed ikke, hvorledes Udviklingen er foregaaet, at man nemlig har taget mange Penge ind i Statskassen, som man skulde have ladet blive i de Privates Lomme. Det ærede Medlem veed desuden meget godt, at en stor Del af vore Jernbaner ere byggede ved privat Foretagende, baade i Sjælland, paa Fyen og i Jylland, og det ærede Medlem veed, at, dersom vi vende os mod Syd og se hen til Frankrig og Belgien, saa er en væsentlig Del af deres Jernbaner byggede af Private, og det skulde være underligt, om vi ikke her hjemme skulde kunne udrette noget lignende. Som sagt, jeg vil ikke sige, at det er urigtigt, hvad det ærede Medlem har sagt, men det beviser aldeles Intet og kan ikke bevises. Den meget ærede Finantsminister forbausede mig noget igaar ved det Svar, han gav det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage). Han mente, at, dersom vi skulde have en Toldoverenskomst, saaledes at nogle af vore Varer kunne indgaa let til Sverig og nogle deraf let til Danmark, maatte vi have et stort Toldparlament. Det tror jeg ikke var det ærede Medlems Mening. Jeg deler fuldstændig den Tanke, der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds, men jeg tror ikke, det var Meningen, at vi ubetinget skulde have et Toldforbund. Det tror jeg, at der er lange Tider til; men jeg ser ikke rettere, end at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds har fuldstændig Ret i, at vi ved det Forslag, vi her behandle og mulig vedtage, begunstiger Sverig, idet vi nedsætte Tolden paa Tømmer, Træ og Jern. Men saa kunde der være noget Berettiget i, at vi fordrede Gjengjæld af Sverig for de færdige Fabrikata, som indføres til Sverig. Men for en saadan Overenskomsts Skyld behøves der virkelig ikke noget Toldparlament. Til Slutningen maa jeg ogsaa bemærke, at jeg har glædet mig over den Behandling, som dette Forslag har været underkastet. Det har for mig været et Solglimt paa en mørk Efteraarssdag. Jeg havde hidtil troet, at Alt skulde visne, og De vide jo Allesammen, det behøver jeg ikke at skjule for Nogen, at det er ikke mit Princip. Men dette Lyssglimt eller